

عنوان مقاله:

مبانی تصحیح قراردادهای غیرمعهود با تمسک به اطلاقات و عمومات شرعی

محل انتشار:

فصلنامه تمدن حقوقی، دوره 5، شماره 10 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

سیدعلیرضا امین - طلبه سطح سوم حوزه علمیه قم، کارشناس ارشد فقه و مبانی حقوق، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

قراردادهای جدید و تاسیسات حقوقی که ناشی از رشد تکنولوژی و متاثر از پیچیدگی‌های روابط اقتصادی، شکل گرفته‌اند و بر هیچ یک از عقود رایج در عصر تشریح، قابل انطباق نیستند، به قراردادهای غیرمعهود موسوم هستند. از یک سو مشروعیت این سنخ قراردادها محتاج دلیلی معتبر است والا ناگزیر عمل به آن‌ها محکوم به اصل اولی فساد خواهد بود. از سوی دیگر به نظر می‌رسد تصحیح قراردادهای غیرمعهود از طرقی غیر از عمومات و اطلاقات شرعی، هموار نیست. لذا ضرورت دارد، تمامیت یا عدم تمامیت تمسک به عمومات و اطلاقات لفظی به عنوان یکی از موثرترین طرق برای خروج قراردادهای غیررایج در عصر نزول، از اصاله الفساد بررسی گردد. از این رو مبانی مورد نیاز برای کارآمدی تمسک به اطلاقات و عمومات شرعی به منظور تصحیح قراردادهای غیرمعهود به شیوه توصیفی-تحلیلی و ابزار کتابخانه ای واکاوی خواهد شد. نتایج حاکی از آن است که سعهی مطلقات و عمومات نسبت به مصادیق مستحدثه قابل پذیرش است.

کلمات کلیدی:

قراردادهای غیرمعهود، اطلاقات و عمومات، انصراف، تخصیص اکثر، شرط ابتدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1437652>

